

© Copyright for Polish edition by Bartosz Goździeniak

Data: 9.02.2013

Tytuł: Wykonawca czynności

Autor: Bartosz Goździeniak

e-mail: bgozdzieniak@gmail.com

Darmowy artykuł, opublikowany na:

www.fluent.com.pl

Niniejszy artykuł może być kopiowany oraz dowolnie rozprowadzany tylko i wyłącznie w formie dostarczonej przez Autora oraz pod warunkiem podania informacji o jego źródle. Jakikolwiek zmiany w zawartości artykułu są zabronione bez pisemnej zgody Autora. Odsprzedaż artykułu zabroniona.

Dystrybucja w internecie:

<http://www.fluent.com.pl/index.php/artykuly>

Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

Wykonawca czynności

Poprawność zdania w języku angielskim zależy przede wszystkim od tego, czy dobrze zidentyfikujemy wykonawcę czynności. Jest to bardzo prosty proces, jednak należy się w nim kierować odpowiednim tokiem myślenia.

Język angielski jest językiem zaimkowym, tzn. że zaimek określa wykonawcę czynności. Porównaj proszę z językiem polskim, w którym często czasownik pełni tę funkcję:

język angielski	język polski
I am doing.	Robię.
She is cooking.	Gotuje.
We are dancing.	Tańczymy.
They are singing.	Śpiewają.

Jak widać na powyższym przykładzie, w języku polskim wystarczy jedno tylko słowo (czasownik) a w języku angielskim nawet trzech (zaimek, czasownik, czasownik), żeby przekazać tę samą informację. Proszę zauważyć, że w mowie mieszkańców Wysp Brytyjskich zaimek jest obecny w zdaniu i nie można go „ukryć” w czasowniku.

W tym momencie chciałbym zwrócić uwagę na bardzo często popełniany błąd w myśleniu. Gdy myślimy po polsku i mówimy po angielsku, tworzymy inny język, który nazywam „Polish-English”. Inaczej rzecz ujmując, używamy angielskich słów według zasad gramatycznych języka polskiego. I tak:

Chcemy powiedzieć:	Mówimy:	Powinniśmy powiedzieć:
Jest.	Is.	It is.
Było.	Was.	It was.
Będzie.	Will be.	Will be.

Zauważmy, że trzecia kolumna to prawidłowy język angielski, „English – English” jak go nazywam, czyli angielskie słowa używane według zasad gramatycznych tego właśnie języka. Zaimek, czyli wykonawca czynności, jest obecny.

Odpowiednie określenie rzeczoności zaimka przysparza uczącym się niemało trudności, jest ich naprawdę niewiele:

liczba pojedyncza	Singular	liczba mnoga	Plural
ja	I	my	we
ty	you	wy	you
on	he	oni, one	they
ona	she		
ono	it		

Pracując nad zdaniem należy znaleźć właśnie ten zaimek i będzie on często wykonawcą czynności. Oczywiście zdarza się, że trzeba na ten zaimek zamienić bardzo dużo słów, np. „*Małgosia, która zjadła banana*” to jest po prostu „*ona*”, „*Jakub biegnący przez las*” po prostu „*on*”, „*ludzie spieszący się do pracy*” to „*oni*”. I tak w zdaniu:

► „*My brother who is ten years older than me bought me a beautiful jacket yesterday.*”

wykonawcą czynności jest „*brother who is ten years older than me*” czyli „*he*”.

O ile w liczbie pojedynczej kwestia doboru odpowiedniego zaimka nie przysparza uczniom większych trudności, prawdziwe schody zaczynają się w liczbie mnogiej. Szczególnie, gdy używamy imion. Chcąc powiedzieć o Adamie i Ewie nie myślimy przecież tylko o Adamie i tylko o Ewie, ale o nich oboje. Adam i Ewa to dwie osoby, tworzą liczbę mnogą, dlatego ich zaimkiem będzie „*oni*”, czyli „*they*”. Porównaj proszę zdania:

► *Adam and Eve is dancing.*

► *Adam and Eve are dancing.*

Ponadto, należy pamiętać, że rzeczowniki, oprócz niewielu wyjątków, tworzą liczbę mnogą poprzez dodanie do nich końcówki „*s*”, np. *cat – cats, house – houses*. Zatem zaraz po zidentyfikowaniu wykonawcy czynności, trzeba również sprawdzić liczbę rzeczownika, tzn. czy jest pojedyncza czy mnoga.